

Собчук Михайло Петрович

Інженер-механік, фахівець у сфері транспортування газу, управлінець

Народився 4 червня 1959 р. у с. Сальниця Хмельницького району Вінницької області.

В 1983 р. М. П. Собчук закінчив ХПІ за фахом «Турбінобудування». Того ж року розпочав трудову діяльність у Пангодинському ЛВУМГ (Ямало-Ненецький національний округ). З 1983 до 1999 р. пройшов шлях від змінного інженера газокompресорної станції, старшого інженера з ремонту до начальника газокompресорної служби. Брав участь у будівництві компресорних станцій на газопроводах Уренгой–Помари–Ужгород, Уренгой–Петровськ, Уренгой–Новопсков.

Протягом 1999–2007 рр. Михайло Собчук працював у Пролетарському ВУПЗГ УМГ «Харківтрансгаз» ДК «Укртрансгаз». Спочатку був начальником газокompресорної станції, з 2001 р. — головним інженером. У 2007 р. призначений на посаду головного інженера філії УМГ «Харківтрансгаз».

Михайло Петрович здійснює загальне технічне керівництво об'єктами філії, забезпечує надійну безпечну експлуатацію

підземних сховищ газу, енергетичного обладнання об'єктів транспорту та зберігання газу, ліній електропередач, засобів автоматизації і механізації виробничих процесів, опікується організацією робіт із газовимірювання та метрології, впровадженням нової техніки і технологій (зокрема у сфері охорони праці, підвищення безпеки виробництва та попередження забруднення довкілля), технічним переоснащенням, проведенням науково-дослідної, конструкторської та раціоналізаторської діяльності. Він також займається реконструкцією об'єктів філії УМГ «Харківтрансгаз».

У 2009 р. за безпосередньою участю М. П. Собчука була оперативно вирішена надзвичайна ситуація з налагодження безперебійного і надійного газопостачання споживачів України в умовах припинення подавання газу з Росії.

Михайло Петрович — один із розробників організації і виконання технологічних переключень «реверсного» подавання природного газу та поновлення його транспортування в країні Європи. Є співавтором деклараційного патенту України «Спосіб вирівнювання потужностей утилізаційної турбодетандерної установки та газоперекачувального агрегату», патенту України на корисну модель «Спосіб стиснення природного газу, що використовується як моторне паливо».

За внесок у розвиток газотранспортної системи та сумлінну працю був нагороджений почесними грамотами ТОВ «Тюменьтрансгаз», Пангодинського ЛВУМГ, УМГ «Харківтрансгаз», ДК «Укртрансгаз», НАК «Нафтогаз України». У 2005 р. удостоєний Почесної грамоти Кабінету Міністрів України. У 2009 р. Михайло Собчук отримав нагрудний знак «Лідер паливно-енергетичного комплексу — 2009» у номінації «Підприємство (організація)».

Созанський Василь Іванович

Кандидат геолого-мінералогічних наук, старший науковий співробітник НАН України, фахівець у галузі нафтогазової геології

Народився 1 вересня 1932 р. у с. Перерісль Надвірнянського району Івано-Франківської області.

У 1955 р. закінчив геологорозвідувальний факультет ЛПІ за фахом «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ» та почав працювати геологом спочатку Долинської контори буріння об'єднання «Станіславнафта» (займався розвідкою родовищ вуглеводнів у Карпатах), потім — Пирятинської контори буріння об'єднання «Укрнафта» (у Дніпровсько-Донецькій западині).

За участю В. І. Созанського на Долинському нафтовому родовищі були відкриті глибинні еоценові горизонти, що дозволило збільшити видобуток нафти з родовища, а також великі Гнідинцівське нафтове і Чернухівське газоконденсатне родовища в Дніпровсько-Донецькій западині. Ці відкриття стали базовими для розвитку нафтової промисловості України.

Протягом 1959–1962 рр. навчався в аспірантурі при ІГН АН УРСР. У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію.

З 1962 р. Василь Іванович був молодшим науковим співробітником, а з 1968 р. — старшим науковим співробітником цього інституту. У 1993 р. перейшов до Відділення морської геології та осадового рудоутворення НАН України, де й працює нині (старший науковий співробітник).

В. І. Созанський завжди співпрацював із виробничими організаціями, брав участь у геологорозвідувальних роботах. Він обґрунтував теорію глибинного походження нафти, що обумовлює її знаходження й пошук у тріщинуватих породах докембрійського фундаменту Дніпровсько-Донецької западини. Його оригінальні ідеї в галузі галогенезу були основою дискусій і рушієм наукової думки в геологічних колах.

Вчений вважає, що Україна має високий нафтогазовий потенціал, доводить, що Чорне море — один із найбільш перспективних нафтових регіонів Землі. Він обстоює думку, що нафтові родовища — це самовідтворювальні системи, тому запаси вуглеводнів невичерпні.

Василь Іванович має більше 150 наукових праць, опублікованих в Україні та за кордоном, серед яких чотири монографії: «Геологія і генезис соленосних утворень», «Геологічні критерії пошуків нових об'єктів нафти та газу на території України» (у співавторстві), «Глибинне неорганічне походження нафти: теорія і практика», «Теорія та практика пошуку покладів нафти й газу з позиції їх абіогенного синтезу».

Свої наукові висновки В. І. Созанський оприлюднив на міжнародних конференціях у Києві, Гурзуфі, Миколаївці, Будапешті, Ставангері, Тронгеймі, Варні, Констанці, Гельсінкі, Глазго, Амстердамі, Флоренції, Каїрі, Парижі, Мадриді, Москві.

Він є членом Європейської асоціації геовчених та інженерів, Американської асоціації геологів-нафтовиків.

Нагороджений грамотами Міністерства геології України.